

§ 6. Opłaty wpłacane są na rachunek pozabudżetowych środków specjalnych.

§ 7. W przypadkach nie wymienionych wyżej w §§ 2—4 oraz w przypadkach, gdy dla ustalenia ceny zachodzić będzie potrzeba zasięgnięcia opinii większej ilości rzeczoznawców, opłaty za opiniowanie kalkulacji

ustalać będzie Minister Handlu Wewnętrznego lub odpowiednio Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

652

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 20 maja 1951 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Prezydiom Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) uprawnień do zatwierdzania cen na niektóre artykuły wytwarzane przez spółdzielczość.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydziałom handlu przekazuje się uprawnienia do zatwierdzania cen na artykuły wytwarzane przez przedsiębiorstwa spółdzielcze, a zbywane w detalicznej sieci obrotu handlowego.

§ 2. 1. Uprawnienia określone w § 1 nie obejmują zatwierdzania cen na:

- 1) konfekcję:
 - a) wełnianą,
 - b) bawełnianą,
 - c) dzianinę,
- 2) obuwie:
 - a) na podeszwie skórzanej,
 - b) na podeszwie gumowej,
- 3) artykuły spożywcze,
- 4) artykuły chemiczne,
- 5) artykuły kosmetyczne,
- 6) artykuły tekstylne:
 - a) tkaniny wełniane,
 - b) bawełniane,
 - c) lniane,

- d) jedwabne,
- e) artykuły dziewiarsko-pończosznice,
- f) pasmanterię.

2. Lista artykułów ujętych w ust. 1 może być rozszerzana lub zwężana przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Cen).

§ 3. Prezydia wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydziałom handlu uprawnione są do zasięgania opinii komisji kalkulacyjno-cennikowej działającej na podstawie zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 20 maja 1951 r. w sprawie powoływania składu, zadań oraz zasad działania komisji kalkulacyjno-cennikowych (Monitor Polski Nr A-47, poz. 629).

§ 4. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Cen) wyda instrukcje w przedmiocie:

- a) trybu składania kalkulacji oraz sposobu ich zatwierdzania,
- b) ustalania terminu, po którym zakazane jest wprowadzanie do obrotu bez zatwierdzania artykułów, o których mowa w § 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

653

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 23 maja 1951 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień do zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania cen.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 304 Prezydium Rządu z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy zatwierdzania cen na dostawy wykonywane przez spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze zrzeszone w centralach spółdzielczo-państwowych: Centrala Rzemieślnicza i Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego oraz w cen-

tralach spółdzielni: Związek Spółdzielni Pracy i Centrala Spółdzielni Inwalidów bezpośrednio lub przez właściwe spółdzielcze organizacje zbytu.

§ 2. 1. Uprawnienia Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości do zatwierdzania cen, określone § 2 lit. c) uchwały Prezydium Rządu Nr 304 z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu zatwierdzania cen na artykuły produkcji spółdzielczej (Monitor Polski Nr A-39, poz. 470) — przekazuje się w przypadkach, gdy

wartość zamówienia według cen kalkulacyjnych produkującej jednostki spółdzielczej nie przekracza kwoty zł 90.000.—, a cena jednostkowa wytworu zł 9.000.—, prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydziałom przemysłu względnie wydziałom (oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych.

2. Przekazanie uprawnień, określone w ust. 1, nie obejmuje przypadków ustalania cen na artykuły zamawiane przez właściwe centrale handlowe.

§ 3. Właściwość miejscową władz terenowych, uprawnionych do zatwierdzania cen, określa się według siedziby wytwórcy.

§ 4. Ustalenie ceny następuje na wniosek wykonującej zamówienie jednostki spółdzielczej lub spółdzielczej organizacji zbytu, za pośrednictwem której udzielone zostaje zamówienie.

§ 5. 1. We wniosku o ustalenie ceny należy wskazać strony zawierające umowę, numer i datę zamówienia, wartość ogólną zamówienia i cenę jednostkową, przedmiot zamówienia (rodzaj, ilość), miejsce, termin i sposób wykonania zamówienia oraz dołączyć opracowaną przez wytwórcę kartę kalkulacyjną, zaopiniowaną przez wojewódzką jednostkę (ekspozyturę, oddział, związek branżowy lub związek spółdzielni) central wymienionych w § 1.

2. Karta kalkulacyjna powinna zawierać zestawienie kosztów materiałów według cen z roku 1951 oraz zestawienie innych elementów kalkulacji, a mianowicie: robocizny, kosztów specjalnych wytworzenia, narzutu, ogólnych kosztów zakładowych, zysku, podatku obrotowego i specjalnych kosztów zbytu w wysokości obowiązującej dla tych kosztów w roku 1950.

3. Opracowanie kalkulacji nastąpić powinno na podstawie wzoru karty kalkulacyjnej, stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości z dnia 31 marca 1951 r. w

sprawie przekazania wydziałom prezydiów wojewódzkich rad narodowych uprawnień do ustalania cen oraz w sprawie trybu i zasad zatwierdzania kalkulacji cen (Monitor Polski Nr A-32, poz. 399). Oprócz karty kalkulacyjnej należy dołączyć do karty arkusze dodatkowe, zawierające obliczenie poszczególnych elementów kalkulacji według wzorów, stanowiących załączniki Nr 2—5 do wyżej wymienionego zarządzenia z dnia 31 marca 1951 r.

§ 6. Władza powołana do zatwierdzania ceny powinna dokonać szczegółowej analizy kalkulacji, przy czym ma ona prawo żądać od wytwórcy wyjaśnień i uzupełnień oraz zasięgać opinii komisji kalkulacyjno-cennikowych, których tryb powoływania, organizację, zasady działania oraz pokrywania wydatków określają odrębne przepisy.

§ 7. 1. Decyzja o ustaleniu ceny powinna wskazywać dane zawarte we wniosku, a dotyczące zamówienia (§ 5 ust. 1), oraz przyjęty koszt wytworzenia, narzut administracyjny, marżę zysku, specjalne koszty zbytu, podatek obrotowy oraz cenę zbytu, obliczone według zasad wskazanych w § 5 ust. 2.

2. Odpisy decyzji przesyła się zamawiającemu i wytwórcy, a w przypadku, gdy wniosek składa spółdzielcza organizacja zbytu, także tej organizacji.

§ 8. Władze terenowe, uprawnione do ustalania cen, obowiązane są odpisy decyzji przysyłać nadto Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości oraz prowadzić ewidencję ustalonych cen, zawierającą wskazanie przedmiotu dostawy, nazwy wytwórcy, ceny jednostkowej oraz liczby i daty decyzji.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości:
A. Zebrowski

654

ORZECZENIE Nr 19 MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 31 marca 1951 r.

o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 16, poz. 62 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa 2 firm wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych we właściwych wojewódzkich dziennikach urzędowych na podstawie zarządzenia Przedwodniczącego Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw.

Co do przedsiębiorstw umieszczonych w załączniku nie zgłoszono praw i zarzutów w terminie określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r.

Przedsiębiorstwa firm wymienionych w załączniku ulegają przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem, oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.
Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. R. Fidelski